

Συνέντευξη στη **Λίτσα Φρυδά**

*Η Θεσμική Αριστερά εγκατέλειψε τον αγώνα κατά του Εθνικού Μετώπου στο πεδίο. Οι πολιτικές γκετοποίησης των μεταναστών, που ασκήθηκαν τόσο από τη Δεξιά όσο και από την Αριστερά, συντελούν στην αποτυχία τους, τονίζει στο Πριν ο **Γάλλος καθηγητής Ιστορίας Ζαν-Πολ Γκοτιέ**. Ο Γκοτιέ είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων για τη γαλλική Ακροδεξιά, υπήρξε ενεργός στο αντιφασιστικό κίνημα και συμμετέχει στο NPA*

Η απαξίωση των πολιτικών τροφοδοτεί τη Λεπέν

Από πού αντλεί την επιρροή της η Λεπέν;

Στο λόγο της κατά τη λήξη του 15ου Συνεδρίου του Εθνικού Μετώπου το Νοέμβριο του 2014, η Μαρίν Λεπέν δήλωνε πως «η πολιτική ζωή στη Γαλλία κτυπά στο ρυθμό του Εθνικού Μετώπου» και πως οι ιδέες του έχουν κατακτήσει τον δημόσιο χώρο. Η Λεπέν αντλεί την επιρροή της από πολλά στοιχεία. Πρώτο στοιχείο αποτελεί η απαξίωση της γαλλικής πολιτικής τάξης, η οποία είναι ανίκανη να απαντήσει στις προσδοκίες του λαού. Ένα μέρος της γαλλικής κοινής γνώμης λέει: «**Δοκιμάσαμε τα πάντα**», επομένως γιατί όχι και το Εθνικό Μέτωπο; Εξάλλου, η Λεπέν χρησιμοποιεί ένα λόγο πολύπλευρο, που απευθύνεται σε όλες τις κοινωνικές κατηγορίες και ιδιαίτερα στους οικονομικά ασθενέστερους, οι οποίοι αισθάνονται να έχουν θυσιαστεί και ξεχαστεί από τις διάφορες διαδοχικές κυβερνήσεις τόσο της Δεξιάς όσο και της Αριστεράς (σ.σ.: στον συνήθη πολιτικό λόγο στη Γαλλία το Σοσιαλιστικό Κόμμα περιλαμβάνεται στην Αριστερά). Το Εθνικό Μέτωπο απέδειξε πως ξέρει να λειτουργεί ομορτυνιστικά, αναπτύσσει πολύ μεγάλη προσαρμοστικότητα. Όπως διευκρινίζει ο Λουί Αλιό, ηγετικό στέλεχός του: «**Προσπαθεί να προσαρμόζεται στην πραγματικότητα του πεδίου**».

Ποιες πολιτικές θέσεις προβάλλει η Λεπέν;

Η Λεπέν αναπτύσσει τυπικές θέσεις της άκρας Δεξιάς οι οποίες βρίσκονται στην καρδιά του λογισμικού του Εθνικού Μετώπου: ρατσισμός, ξενοφοβία, ασφάλεια, ταυτότητα και αντιισλαμισμός, θέσεις κατά της μετανάστευσης και εθνική προτεραιότητα. Ο λόγος της μπορεί να χαρακτηριστεί «εθνικολαϊκός» και είναι προσανατολισμένος στην απασχόληση, στον αγώνα κατά της ανεργίας και της κοινωνικής εξαθλίωσης, στην υπεράσπιση της αγοραστικής δύναμης, στη διασφάλιση των επιχειρήσεων που απειλούνται από την παγκοσμιοποίηση, στην υπεράσπιση των μικρών επιχειρηματιών και βιοτεχνών, στην καταγγελία των χρηματοπιστωτικών αγορών που στραγγαλίζουν την οικονομία, στον εξαναγκασμό των επιχειρήσεων που κάνουν απολύσεις για οικονομικούς λόγους να επιστρέψουν τις κρατικές ενισχύσεις που έχουν λάβει, στην υπεράσπιση των συντάξεων, στην εφαρμογή μιας πολιτικής προστατευτισμού, στην αποκατάσταση των συνόρων για να σωθούν οι θέσεις εργασίας και να αντιμετωπιστεί ο αθέμιτος ανταγωνισμός και η παγκοσμιοποίηση, στην απόρριψη του «ιμπεριαλισμού των Βρυξελλών και της Γερμανίας». Δεν προχωρά όμως σε καταγγελία του καπιταλιστικού συστήματος. Η «νέα κοινωνική και οικονομική τάξη» που ευαγγελίζεται είναι καπιταλισμός. Όπως ο φασισμός, που είναι πρόγονός του, το Εθνικό Μέτωπο αμφισβητεί τη θέση και το ρόλο των μεγάλων κεντρικών συνδικάτων, αποκαλύπτοντας το πραγματικό του πρόσωπο, που είναι βασικά αντεργατικό.

Ενισχύεται η Λεπέν από την επιδεινούμενη οικονομική και κοινωνική κατάσταση των φτωχών λαϊκών στρωμάτων;

Η Μαρίν Λεπέν αναπτύσσει αυτό που ο Λουί Αλιό ονομάζει «κοινωνική της ευαισθησία». Δηλώνει πως απευθύνεται στους «αόρατους και στους ξεχασμένους» και πως υπερασπίζεται «την πραγματική χώρα» (οι Γάλλοι) ενάντια στη «νομική χώρα» (η πολιτική τάξη). Λένε: ψηφίζω Εθνικό Μέτωπο σημαίνει ψηφίζω για την απασχόληση. Ψηφίζω τους Ρεπουμπλικάνους και το Σοσιαλιστικό Κόμμα σημαίνει ψηφίζω για τα αφεντικά. Ψηφίζω άκρα Αριστερά σημαίνει ψηφίζω για την εργατιά και τη μετανάστευση. Η υπεράσπιση της απασχόλησης δεν είναι κάτι καινούργιο στο πρόγραμμα του ΕΜ. Ήδη από το 1978, ο Ζαν-Μαρί Λεπέν ζητούσε «*προτεραιότητα στην απασχόληση για όλους*» (δηλαδή μόνο για τους Γάλλους). Το ΕΜ επαναλαμβάνει τα λόγια του Ζακ Ντοριό, ηγέτη του Γαλλικού Λαϊκού Κόμματος (φασιστικό κόμμα), ο οποίος δήλωνε τη δεκαετία του 1930: «*Εκεί όπου μια θέση εργασίας μπορεί να καλυφθεί από Γάλλο, καμιά πρόσληψη μετανάστη*».

Πώς αξιοποιεί το προσφυγικό;

Για το Εθνικό Μέτωπο δεν υπάρχουν πρόσφυγες, αλλά μετανάστες, μουσουλμάνοι. Το ΕΜ σκοπεύει να καταπολεμήσει τη μετανάστευση, που τη θεωρεί παράγοντα ανασφάλειας και

απειλής για τη γαλλική ταυτότητα. Η Μαρίν Λεπέν, όπως και ο πατέρας της, επισείει την απειλή ενός «μεταναστευτικού τσουνάμι». Γι' αυτήν υπάρχει σήμερα στη Γαλλία και στην Ευρώπη «μια μεταναστευτική εισβολή», ένας πραγματικός «κίνδυνος» κατοχής του εθνικού εδάφους, όπως το 1940, και εξισλαμισμού της χώρας σε σύντομο ή λιγότερο σύντομο χρονικό διάστημα. Το Εθνικό Μέτωπο εμφανίζεται επομένως ως ο μοναδικός φορέας που ενσαρκώνει την αντίσταση.

Πώς στέκεται απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Η Μαρίν Λεπέν χαρακτηρίζει την ΕΕ «ευρωπαϊκή απάτη, δημιούργημα του Φρανκενστάιν» και ο Λουί Αλιό «ευρωπαϊκή σοβιετική ένωση». Η θέση του Εθνικού Μετώπου έχει τροποποιηθεί, με βάση και τις διεθνείς εξελίξεις. Το 1973 ο Ζαν-Μαρί Λεπέν έβλεπε την ενωμένη Ευρώπη ως το προπύργιο κατά του μπολσεβικισμού. Το 1974 δήλωνε πως «η ανεξαρτησία της χώρας μας είναι συνδεδεμένη με εκείνη της Ευρώπης και της Δύσης». Με την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και την κατάρρευση της ΕΣΣΔ η κατάσταση αλλάζει. Στο εξής για το Εθνικό Μέτωπο ο εχθρός που πρέπει να ηττηθεί είναι η Ευρώπη, το Μάαστριχτ και το ευρώ. Η ΕΕ είναι ένας παράγοντας διάλυσης των εθνών, ο Δούρειος Ίππος του άκρατου φιλελευθερισμού, «ο προθάλαμος ενός κράτους καθολικού, ολοκληρωτικού, παγκόσμιου». Είναι λοιπόν επείγον για το ΕΜ η Γαλλία να βγει από «αυτόν το ζυγό, από αυτό το τεχνητό κατασκεύασμα». Κατά τη Μαρίν Λεπέν, πρέπει να ξαναχτιστεί «μια πραγματική Ευρώπη», δηλαδή μια Ευρώπη με ταυτότητα, αυτονομία και αλληλεγγύη, μια Ευρώπη καρπός της ελληνορωμαϊκής και χριστιανικής πολιτιστικής κληρονομιάς. Ένας από τους άξονες της καμπάνιας της είναι το «*Όχι στις Βρυξέλλες. Ναι στη Γαλλία*». Η ΕΕ έβαλε τη «Γαλλία υπό κηδεμονία» και οι Γάλλοι ηγέτες «συμπεριφέρονται ως σκλάβοι». Το ΕΜ αξιώνει την έξοδο από το ευρώ, που προκάλεσε την αποβιομηχάνιση της Γαλλίας, τη μαζική αύξηση της ανεργίας σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία. Η έξοδος από το ευρώ πρέπει να τεθεί σε δημοψήφισμα. Το ΕΜ είναι υποστηρικτής μιας Ευρώπης λευκής και χριστιανικής!

Υπάρχουν πίσω από το Εθνικό Μέτωπο και τη Λεπέν αστικά συμφέροντα που την υποστηρίζουν;

Η καπιταλιστική μπουρζουαζία δεν υποστηρίζει τη Λεπέν. Η γαλλική εργοδοσία είναι εντελώς αντίθετη με το οικονομικό της πρόγραμμα, με τις θέσεις της για την ΕΕ, με τη θέλησή της να βγει από το ευρώ (Frexit) αλλά και με το πρόγραμμά της, που διακρίνεται από κάποιον κρατισμό: «Ισχυρό κράτος». Η μεγάλη εργοδοσία θεωρεί ότι το οικονομικό της πρόγραμμα δεν είναι υλοποιήσιμο. Οι μεγάλες επιχειρήσεις είναι υπέρ της παγκοσμιοποίησης, ενώ η Λεπέν αυτοανακηρύσσεται «εχθρός» της. Όσο για την

αντιμεταναστευτική της πολιτική, η εργοδοσία χρειάζεται πάντα φθηνά εργατικά χέρια για εργασίες χαμηλής εξειδίκευσης. Τα αστικά κόμματα προβάλλουν τον ίδιο τύπο επιχειρημάτων με τους μεγαλοεργοδότες. Παρ' όλα αυτά ο Νικολά Σαρκοζί δεν είχε διστάσει να αντιγράψει το πρόγραμμα του Εθνικού Μετώπου και να δημιουργήσει υπουργείο Μετανάστευσης και Εθνικής Ταυτότητας για να αρπάξει τις ψήφους των εθνικιστών.

Αντιπαλεύουν οι δυνάμεις της Αριστεράς το Εθνικό Μέτωπο;

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα καταγγέλλει την αντιμεταναστευτική πολιτική, την ευρωπαϊκή πολιτική και την οικονομική πολιτική του ΕΜ. Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν θεωρεί τον εαυτό του ως το καταλληλότερο προπύργιο ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο, που είναι ένα φασιστικό κόμμα. Εδώ και πολύ καιρό η Θεσμική Αριστερά εγκατέλειψε τον αγώνα κατά του Εθνικού Μετώπου στο πεδίο. Οι πολιτικές του αποκλεισμού και της κοινωνικής και εθνικής γκετοποίησης των μεταναστών, που ασκήθηκαν από όλες τις πολιτικές δυνάμεις της 5ης Δημοκρατίας, τόσο της Δεξιάς όσο και της Αριστεράς, είναι ένας από τους λόγους της αποτυχίας τους, η οποία οξύνεται όταν εκείνοι που επιχειρούν να αντιμετωπίσουν το ΕΜ χρησιμοποιούν τα δικά του επιχειρήματα. Για παράδειγμα, ο Ολάντ και ο νόμος του για την αφαίρεση της ιθαγένειας, ο Μανουέλ Βαλς και οι δηλώσεις του για τους Ρομά. Έτσι, το ΕΜ μπορεί να διατυμπανίζει ότι κέρδισε τη μάχη των ιδεών. Αν το Εθνικό Μέτωπο κατάφερε να πείσει τους εκλογείς στο πεδίο της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, είναι γιατί η Αριστερά είναι ανίκανη να προτείνει κάποια εναλλακτική. Ωστόσο, από την πλευρά του συνδικαλισμού έχει ξεκινήσει μια αντεπίθεση με επιχειρήματα που αναλύουν το πρόγραμμα του Εθνικού Μετώπου και συνελεύσεις ενωτικών σχημάτων ιδιαίτερα στο χώρο των εκπαιδευτικών, που συνένωσαν τη CGT, τη CNT, την Ενωτική Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (FSU) και το Συνδικάτο Solidaire (Αλληλεγγύη). Στο πεδίο είναι πολύ δύσκολο να διεξάγεις μια ενωτική αντεπίθεση και να κινητοποιήσεις κόσμο, έστω και αν κάποιες οργανώσεις της άκρας Αριστεράς, όπως το NPA και οι libertaires (ελευθεριακοί), αλλά και αντιρατσιστικές συλλογικότητες εξακολουθούν να απευθύνουν εκκλήσεις για κινητοποίηση και ενότητα. Στον αντιφασιστικό χώρο χρειάζεται να οικοδομήσουμε ξανά τα πάντα.

Πηγή: ΠΡΙΝ